

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně **N. G.**, zastoupené JUDr. Marcelou Dopitovou, advokátkou se sídlem Přípotoční 1519/10c, Praha 10, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2004, čj. OAM-1887/VL-10-08-2004, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 59 Az 120/2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 5. 2005, čj. 59 Az 120/2004 - 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky JUDr. Marcely Dopitové **s e u r č u j e** částkou 2150 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto usnesení byla zamítnuta žádost žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 5. 2005, čj. 59 Az 120/2004 - 21, byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Ve včasné kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že žalovaný v řízení o udělení azylu porušil § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. Dále odkázala na čl. 43 a 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků s tím, že žádá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 9. 2005, čj. 59 Az 120/2004 - 40, byla stěžovatelce ustanovena pro řízení o kasační stížnosti zástupkyní advokátka JUDr. Marcela Dopitová. Týmž usnesením byla stěžovatelka prostřednictvím této advokátky vyzvána k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení uvedla, proti jakému rozhodnutí kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních

důvodů je podávána, a kdy bylo rozhodnutí stěžovatelce doručeno s tím, že v případě neodstranění vad kasační stížnosti může být kasační stížnost odmítnuta. V doplnění kasační stížnosti zástupkyně stěžovatelky uvedla, že v plném rozsahu napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 5. 2005, čj. 59 Az 120/2004 - 21, jenž jí byl doručen dne 15. 6. 2005, a že důvody kasační stížnosti spatřuje v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., jež citovala; dále odkázala na § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 spr. ř.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podaná kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Pouhý obecný odkaz na § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. ani poukaz na vady řízení před správním orgánem neumožňují Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost věcně projednat, neboť v těchto odkazech nelze spatřovat důvody kasační stížnosti. Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka, jejímž prostřednictvím byla stěžovatelka vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedla, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů je kasační stížnost podávána. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Přípis, který soudu zaslala zástupkyně stěžovatelky, však nelze považovat za řádné doplnění kasační stížnosti, k němuž byla stěžovatelka prostřednictvím této zástupkyně soudem vyzvána.

Takovou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení soudního řádu správního ani obecný poukaz na vady řízení před správním orgánem nebo odkaz na některé mezinárodněprávní dokumenty nepředstavují důvody kasační stížnosti. Zastoupená stěžovatelka byla krajským soudem vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna v rozsahu, který by umožnil zdejšímu soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu nebo přezkoumat vady řízení před tímto soudem. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl. Za této procesní situace se z důvodu nadbytečnosti již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelce byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátce částkou 2 x 1000 Kč za dva úkony právní služby – první poradu s klientkou včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění kasační stížnosti ze dne

17. 10. 2005 a dále 2 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. ledna 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu